

Asigurari si Reasigurari

Acest **curs** prezinta **Asigurari si Reasigurari**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **24 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

ASIGURĂRI ȘI REASIGURĂRI

1. Asigurările sub aspect juridic: definiția, caracterele juridice, condițiile de valabilitate, elementele de bază a contractului de asigurare, efectele, modalitățile de încetare a contractului de asigurare, noțiunile de bază din domeniul asigurărilor, cadrul legal.

Din punct de vedere juridic pentru a fi operantă, asigurarea trebuie să capete o formă juridică, fapt ce rezultă dintr-un contract ca lege a părților și din legea propriu-zisă emisă de puterea legislativă. Astfel, contractul de asigurare și legea de organizare a asigurărilor constituie izvoarele de drepturi și obligații în materie de asigurări.

Contractul de asigurare este actul juridic prin care asiguratul se obligă să plătească o primă asigurătorului care preia asupra sa riscul asigurat, obligându-se, la producerea acestuia, să plătească asiguratului sau unei terțe persoane o despăgubire sau suma asigurată.

Din definiția contractului de asigurare se pot desprinde caracterele juridice ale acestuia. El este un contract personal, consensual, sinalagmatic, unic, oneros, cu executare succesivă, aleatoriu și de adeziune.

(1) Este un contract personal, deoarece, deși obiectul asigurării poate fi o proprietate, un bun sau un interes, prin contract se asigură persoana și nu proprietatea. În cazul în care asiguratul vinde proprietatea asigurată, noul proprietar nu este asigurat în baza aceluiași contract decât dacă asigurătorul acceptă acest lucru.

(2) Este un contract concesual - se încheie prin consimțământul părților. În contractul de asigurare se indică elementele obligatorii ale contractului. Caracterul consensual rezultă din faptul, că se formează prin simplul acord de voință al părților, fără să fie necesară vre-o formă specială de manifestare a voinței lor. Forma contractului este cea scrisă. Ca urmare, lipsa formei scrise nu va atrage nulitatea contractului dar va determina numai limitarea posibilității de a dovedi existența și conținutul acestuia. În practică, polița sau certificatul de asigurare, precum și decontul de primă trimis asiguratului fac dovada contractului de asigurare.

(3) Este un contract sinalagmatic - părțile contractante își asumă obligații reciproce și interdependente;

(4) Este un contract unic pentru întreaga sa durată. Unicitatea contractului de asigurare se menține chiar dacă asiguratul pierde contractul; în acest caz se eliberează copia (dublicat). Deci, caracterul de unicitate a contractului de asigurare înseamnă că acesta se menține unic pentru întreaga sa durată, chiar și atunci când ar suferi o împărțire pe termene periodice (această divizare interesează numai modul de plată al primei). În cadrul unei perioade de asigurare determinată, contractul poate fi modificat prin cererea asiguratului pentru includerea unui risc suplimentar, de regulă un risc politic. În acest caz se cotează și se aplică o primă suplimentară față de prima de bază.

(5) Este un contract cu titlu oneros - fiecare parte urmărește să obțină un folos (nu este gratuit), o

contraprestație în schimbul obligației ce-și asumă. Deci, caracterul oneros al contractului de asigurare este reflectat în avantajul bănesc care-l urmărește asiguratul drept rezultat al survenirii riscului asigurat și prima de asigurare pe care o pretinde asigurătorul.

(6) Este un contract este cu executare succesiva - se eșalonează în timp. Asigurătorul se obligă să acopere un anumit risc pe o perioadă lungă de timp (asigurările pe viață), plata se efectuează lunar, trimestrial, anual, iar pe bunuri - anuală întregă;

(7) aleatoriu, la încheierea lui părțile nu cunosc existența sau întinderea exactă a avantajelor patrimoniale, ce vor rezulta pentru ele din contract. Obligațiile asumate de asigurat și asigurător depind de un eveniment viitor și incert.

(8) Este un contract de adeziune - este elaborat și redactat de asigurător, la el a aderat asiguratul;

(9) Este un contract de bună credință - presupune că executarea acestuia să se facă cu bună credință de către părți.

Există 3 tipuri de contracte de asigurare:

a) de bază;

b) suplimentar;

c) special.

(a) Este încheiat între 2 părți pe o anumită perioadă de timp. În acest contract sunt indicate bunurile asigurate, valabilitatea, cota de primă tarifară, locul (locurile) aflării acestor bunuri etc.

(b) Sunt cazuri când în timpul valabilității contractului de asigurare asiguratul a mai procurat bunuri, deci nu toate bunurile sunt cuprinse în asigurare. În acest caz, pe bunurile procurate, suplimentar se întocmește contractul de asigurare suplimentar, și asigurarea după acest contract se termină o dată cu cel de bază, indiferent de ziua începerii lui.

(c) Se încheie în cazul asigurării unor bunuri de excepție. Fiecare SAs are o listă cu obiecte, care nu pot fi asigurate prin contractul de bază. (bani în numerar, obiecte de aur, pietre scumpe, materiale explozive, flori de casă, obiecte de cult etc.), ci numai pe unul special.

Elementele contractului de asigurare

Contractul de asigurare prezintă ca elemente principale următoarele:

Interesul asigurării, obiectul și riscul asigurării, suma asigurată și prima de asigurare: paguba și despăgubirea de asigurare.

1. Interesul asigurării – principiul interesului asigurabil reprezintă un principiu de bază al asigurărilor, alături de principiul despăgubirii și de principiul bunei credințe.

În acest context interesul asigurării prezintă particularități, în funcție de formele concrete ale asigurării: de bunuri, de persoane și de răspundere civilă.

Prin interesul asigurării – în cazul asigurărilor de bunuri – se înțelege suma efectivă, evaluabilă în bani, pe care asiguratul o poate suferi în caz de deteriorare a bunului asigurat.

Rezultă că în asigurarea de bunuri funcționează două principii care domină aceste asigurări și anume:

- necesitatea existenței unui interes patrimonial cu privire la bunul asigurat;

- indemnizare, care împiedică asiguratul de a primi o despăgubire mai mare decât paguba suferită.

În asigurarea de răspundere civilă legea nu menționează expres necesitatea interesului asigurat, dar el se subînțelege și constă în evitarea micșorării patrimoniului asiguratului (și/sau al altei persoane cuprinse în asigurare) ca urmare a angajării răspunderii lor civile față de terțe persoane păgubite prin fapte ilicite.

În cazul asigurărilor de persoane interesul asigurat (daună evaluabilă în bani) nu prezintă importanță, întrucât indemnizația de asigurare este datorată independent de existența unor daune. De aceea, asiguratul sau terțul beneficiar (inclusiv moștenitorii asiguratului) nu trebuie să dovedească vreun interes pentru a putea exercita contra asigurătorului drepturile izvorâte din contract în urma cazului asigurat. Ca urmare, interesul însoțește evenimentul legat de persoană: deces, invaliditate din accidente sau atingerea unei anumite vârste.

În ce privește interesul de asigurare față de un lucru viitor, sunt de semnalat următoarele aspecte:

- în practica asigurărilor din diferite state, bunurile viitoare, cum ar fi rodul viilor sau producțiile agricole, pot face obiectul asigurării. Aceasta deoarece o daună se poate produce atât asupra unor bunuri materiale, cât și în privarea lor de a produce câștiguri;

Documentul complet de 24 pagini îl poți citi dacă îl descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

Mai multe detalii se gasesc in [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://pagina.documentului.din.Biblioteca.RegieLive.ro)